

naar det sendes til England. Ja, det har vist Nagen det Fjerneste imod, men jeg kan ikke indse, hvad det har at gjøre i Forbindelse med denne Sag. Endvidere sagde det ærede Medlem, at naar Smørret bliver blandet med lidt Margarin, kunde man slet ikke kontrollere, om der var Margarin i det; der kunde ikke holdes Die med det, saa det kunde bätte, uden naar der var meget Margarin i det. Det beviser for mig, at Forsøksninger kunne foregaa (Ufrydelse). Sa netop. Jeg skal ikke opholde mig videre ved det ærede Medlem, hvor megen Anledning der end kunde være dertil, thi jeg forstod ham ikke, skjøndt jeg virkelig gjorde mig oprigtig Fliid. — Jeg skal derefter vende mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup). Dette ærede Medlems Hovedargument mod vort Standpunkt var det, at vi skulde beholde Kunstsmørret her i Landet, fordi vi der igjennem fik bedre Smør, og fordi Kvaliteten vilde synke her i Danmark, dersom vi ikke havde Kunstsmør til at oppe og spore det lidt. Det er mig aldeles ubegribeligt. Jeg anerkjender det ærede Medlems store Sagskundskab paa det landøkonomiske Omraade; jeg hører mig derfor; og jeg veed, at han ogsaa selv veed dette. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg ikke forstaaar, hvorledes han, der jo har Erfaring omtrent fra den samme Kilde som jeg — hvorledes han efter de praktiske Erfaringer, han maa have gjort, da kan sige dette. Hvad er det, der har bragt vort Smør op i Kvalitet her i Danmark, og hvordan ere virkelig Forholdene i vort Land i Dieblisset? De ere disse, at Hovedmassen af Smør, som udføres til Udlandet, udføres fra Herregaardene, fra Andelsmeierierne og fra de Mænd omkring i Kjøbstæderne, som vil sælge vort Smør til, og som sælge Smørret sammen og sende det ud. Vi have en Mand derovre i Sylland, som i denne Sag har gjort Mere for os end nogen Anden, hans Navn skal nævnes med Ære, det er Grosserer Broge i Aarhus. Han har lært os Bønder i Sylland at lave godt Smør, fordi han paa den ene og den anden Maade har sagt til os: Naar I lave eders Smør saadan og saadan, kan jeg faae en Pris for det i England, som jeg og I kan være tjent med. Det er det, jeg vil sige til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, at det, der gjør, at Smørret stiger i Kvalitet, er de Fordringer, der stilles i England. Det, at man saaledes fra Markedet siger til os: Naar I kunne skaffe os godt Smør, kunne vi give den og den Pris for det, akkurat det Samme, som der vil ste, naar vi faae de paatænkte Svineslagterier i

Stand, ogsaa da vil man sige til os: Kunne I skaffe Sengvin, kunne vi give Jer en uhyre stor Pris for jeres Flæst, og derved skulle vi nok vænne os til at skaffe Sengvin, skjønt vi ikke ere vant til det, thi ellers faae vi ikke Noget for vore Svin. Ligesaa med Smørret; er det ikke godt, kunne Exportørerne ikke give os videre for det. Derfor siger jeg: Vi behøve virkelig ikke Kunstsmør for at lave godt Smør, thi det skulle vi nok komme til alligevel, det vil komme af sig selv, ligesom Sult, om jeg saa maa sige. Det have vi lært, førend vi hørte Noget om Kunstsmør her i Danmark. Men saa sige ærede Modstandere, og det er nok egentlig Grundnerven i deres Standpunkt, at vi skulle kaste os over Kunstsmørproduktionen, og det skulle vi gjøre snarest muligt, og saa skulle vi se, hvad Fordel, det vilde bringe. Tro de da nu virkelig, naar de overveie den Sag alvorligt, at vi paa Kunstsmørrets Omraade ere i Stand til at gavne Danmarks Agerbrug, naar Forholdet nu er det, at vi i dette Dieblit have en særlig begunstiget Stilling paa det engelske Marked — det har Danmark — men ellers ingen Rolle spiller paa Verdensmarkedet — vi ere jo ikke større end et Grevskab i England, i Wales eller maaste i Irland. Utsaa den begunstigede Stilling, vi have, kunne vi have Haab om at beholde hos de Mange, der kjøbe vort Smør, thi det er en Misforstaaelse, naar de tro, det er de allerfineste Folk i England, der spise vore Varer. Nei, slet ikke, det Vidnesbyrd give netop de Folk, der sjenbe det, at det er den store velhavende Middelfstand, der gjør det, og den er stor nok til at tage vort Smør, selv om vi lave dobbelt saa Meget som nu. Nu siger jeg, skulle vi nu gaa hen og spolere den Stilling, vi nu have, og gaa over til at lave Kunstsmør — en 3, 4, 5, 6 Gange saa meget som nu, idet vi sammenblande det rene Smør med Kunstsmør. Tro De, vi ere i Stand til paa det Omraade at kunne konkurrere med de Lande, der have Raastofferne ganske anderledes ved Haanden end vi, Kul, Talg og Fedt og disse Ingredienser. Det vil De kunne sige Dem selv, at det kunne vi ikke, hverken med Amerika eller England. Det er aldeles umuligt. Derfor har jeg ikke kunnet indse, at det Argument maatte overbevise os om, at vi nu skulle slaa om til den anden Side. Det glæder mig naturligvis i Flugt med, hvad jeg har jaagt her tidligere, at det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds sagde, at han vilde se at komme overens med det ærede Medlem fra Randers (Püttichau). Der se vi jo en skøn Forening. Jeg veed, at han ellers